

Arrest

nr. 283 883 van 26 januari 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. JP LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart thans van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 september 2002 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 22 augustus 2022 tot afgifte van een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 november 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 augustus 2022 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering afgeleverd.

Op dezelfde datum werd ten aanzien van verzoeker tevens een inreisverbod van twee jaar afgeleverd. Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"INREISVERBOD

Betrokkene werd gehoord door de PZ DENDERLEEuw/ HAALTERT op 21 augustus 2022 en in deze beslissing werd rekening

gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer, die verklaart te heten:
[...]

wordt een inreisverbod voor 2 Jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 22 augustus 2022 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven In toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

E] 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van 2 jaar:

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole, is een inreisverbod van 2 Jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“3.1. Middelen. Schending van de wet, in het bijzonder:

- schending van artikel 62, § 2 van voormelde Immigratiewet var. 15 december 1980 iuncto de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

- schending van het proportionaliteitsbeginsel.

3.1.1. INTERNATIONAAL RECHT: pro memorie

3.1.2. INTERNATIONAAL EUROPEES RECHT: pro memorie

3.1.3. NATIONAAL RECHT:

3.1.3.1

Artikel 74/11 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 luidt:

«§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen: 1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of; 2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd. De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien: 1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden; 2° de onderdaan van een derde land een huwelijk, een partnerschap of een adoptie uitsluitend heeft aangegaan om toegelaten te worden tot verblijf of om zijn recht op verblijf in het Rijk te behouden. De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid. § 2. De minister of zijn gemachtigde onthoudt zich er van een inreisverbod op te leggen wanneer hij het verblijf van de onderdaan van een derde land overeenkomstig artikel 61/3, § 3, of 61/4, § 2 beëindigt, onverminderd § 1, tweede lid, 2°, op voorwaarde dat hij geen bedreiging vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. De minister of zijn gemachtigde kan zich onthouden van het opleggen van een inreisverbod in individuele gevallen, omwille van humanitaire redenen. § 3. Het inreisverbod treedt in werking de dag waarop de beslissing met betrekking tot het inreisverbod wordt betekend. Het inreisverbod kan niet ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4.»

3.2.

In casu schendt de bestreden beslissing de ingeroepen middelen om de volgende redenen.

Verwerende partij motiveert de bestreden beslissing als volgt :

[...]

En verantwoordt de periode van het verbod in dezelfde bewoordingen.

Deze motieven kunnen de bestreden beslissing niet schragen omdat zij steunen op een kennelijk verkeerde juridische kwalificatie en/of onjuiste gevolgtrekking op wettelijk vlak.

Verwerende partij kan niet ernstig doen geloven dat verwerende partij geen moeite deed om haar verblijf te regulariseren omdat zij een verzoek tot gezinshereniging in België en tweemaal een asielaanvraag in België indiende die de regularisatie van het verblijf zonder papieren beoogt (cf. stukken nrs. 3 en 4).

In 2015 was verzoekende partij in handen van verwerende partij die haar vrijstelde (cf. nr. 8).

In 2022 was verzoekende partij na overdracht door Frankrijk in handen van verwerende partij die haar vrijstelde (cf. stuk nr. 13).

Verzoekende werd door de politie na controle bij haar thuis teruggevonden (Administratief verslag PZ Denderleeuw/Haaltert nr. van 21.08.2022).

Verzoekende partij gaf uitvoering aan de bevelen om het grondgebied te verlaten die uitdoofden door naar Frankrijk te gaan. Daarna werd zij door Frankrijk overgedragen in handen van verwerende partij (cf. stuk nr. 10).

Ten slotte werd bij de Dublin-overdracht door Frankrijk aan verwerende partij verzoekende partij in handen van verwerende partij ter beschikking (stukken nrs. 10 en 14) waardoor zij niet diende op hotel te verblijven of zich bij de gemeente aan te melden.

Naar aanleiding van de Dublin-overdracht werd verzoekende partij meegedeeld dat zij thans een lopende asielaanvraag heeft (cf. stuk nr. 14).

Verwerende partij kan dus geenszins beweren dat verzoekende partij niet twijfelde om illegaal in België te verblijven. Verzoekende partij heeft onophoudelijk en voortdurend getracht zoals hiervoor aangetoond en gedocumenteerd haar verblijf te regulariseren.

*Het ingeroepen motief kan de bestreden beslissing niet schragen.
Schending van de motiveringsplicht.*

Verzoekende partij leeft samen met zijn vader, moeder en broer op het adres van het attest van de gezinssamenstelling geldig tot 28 november 2022 (cf. stuk nr. 15). Dit is ook waar de politie haar aantrof (Administratief verslag PZ Denderleeuw/Haaltert nr. van 21.08.2022) voor zij haar naar het gesloten centrum bracht waar zij thans verblijft.

Verzoekende partij heeft ook een minderjarig zoontje in (cf. stukken nrs. 3 en 4). Verwerende partij is hiervan op de hoogte maar negeert dit.

Van haar zus die in 2002 als enige in Ivoorkust achterbleef heeft verzoekende partij en de familie hier niets meer gehoord. Verwerende partij weet dit maar negeert dit.

Er is dus wel sprake van gezinsleven. Maar uit de tekst van de bestreden beslissing werd dit niet ernstig onderzocht hoewel de informatie zich in het administratieve dossier bevindt.

Het ingeroepen motief kan de bestreden beslissing niet schragen. Verwerende partij handelde hieromtrent kennelijk onzorgvuldig.

Schending van de motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekende partij roept geen medische redenen in. Het ingeroepen motief is niet dienend.

Schending van de motiveringsplicht.

Verzoekende partij kan ook niet

Verzoekende partij kan niet onmiddellijk en zonder uitstel uitvoering geven aan het bevel om het grondgebied van 22 augustus 2022 zoals deze haar werd samen met de bestreden beslissing werd betekend omdat zij door verwerende partij wordt vastgehouden en zij ook geen uitvoering aan het voormelde bevel kan geven zonder haar actueel belang en daarmee haar effectief beroep tegen het voormelde bevel te verliezen.

Eisen dat verzoekende partij onmiddellijk en zonder uitstel het bevel van 22 augustus 2022 dezelfde dag uitvoert, is door de vasthouding de facto onmogelijk en komt neer op het afnemen van een effectief beroep in de zin van artikel 13 (recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel) van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 zoals gewijzigd samen gelezen met artikel 3 (verbod van foltering) van hetzelfde verdrag en dat terwijl een schending van het verbod op refolement voorligt.

De duur waarvoor de bestreden beslissing geldt, is fout minstens onevenredig.

De verstrekkende gevolgen van de duur van de bestreden beslissing nopen verwerende partij tot een zorgvuldige afweging (RVV 20 januari 2014, nr. 117.188; RVV van 19 februari 2014, nr. 119.120).

Artikel 74/11, § 1, al. 1 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 luidt:

«De duur van her inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.».

wat verwerende partij er toe verplicht om een specifieke motivering te geven voor de maximumperiode waarvoor de bestreden beslissing geldt (RVS 26 juni 2014, nr. 227.898). A minori voor elke termijn. Wat verwerende partij niet doet. Rekening houdende met het gedocumenteerde chronologisch verhaal van verzoekende partij zoals hiervoor weergegeven, kan verwerende partij nooit redelijkerwijze enige termijn opleggen.

De ingeroepen motieven zijn niet ernstig en kunnen de bestreden beslissing niet schragen.

Schending van de motiveringsplicht.

Om dezelfde redenen schendt de bestreden beslissing ook het evenredigheidsbeginsel. Schending van het proportionaliteitsbeginsel.

Schending van de ingeroepen middelen.

Om voorgaande redenen kon verwerende partij niet redelijkerwijze tot de bestreden beslissing komen.

De bestreden beslissing dient daarom te worden vernietigd."

3.2. De bestreden beslissing motiveert duidelijk dat het inreisverbod wordt opgelegd op grond van artikel 74/11, § 1, tweede lid, 1°, van de vreemdelingenwet, namelijk omdat voor het vrijwillig vertrek geen termijn is toegestaan. Verzoeker voert aan dat hij niet onmiddellijk en zonder uitstel uitvoering kan geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 22 augustus 2022 zonder het actueel belang bij het onderhavige beroep te verliezen. De onmiddellijke uitvoering van het voormelde bevel zou volgens verzoeker neerkomen op het afnemen van een effectief rechtsmiddel in de zin van artikel 13 van het EVRM.

3.3. In de mate dat verzoeker met zijn betoog een grief aanvoert tegen de deelbeslissing van het bevel van 22 augustus 2022 om verzoeker geen termijn voor vrijwillig vertrek toe te laten, dient de Raad op te merken dat deze beslissing niet het voorwerp uitmaakt van het onderhavige beroep. Het beroep dat verzoeker indiende tegen dit bevel werd verworpen bij het arrest met nummer 283 881 van 26 januari 2023. Zijn betoog is dan ook niet dienstig.

Volledigheidshalve merkt de Raad bovendien op dat de uitvoering van het voormelde bevel om het grondgebied te verlaten geenszins het belang bij het beroep tegen het bestreden inreisverbod teniet zou doen. Het loutere feit dat verzoeker een beroep indiende tegen het onderhavige inreisverbod staat geenszins in de weg dat verzoeker uitvoering geeft aan het bijhorende bevel om het grondgebied te verlaten.

3.4. Wat betreft de duur van het inreisverbod, wordt er gemotiveerd dat verzoeker niet getwijfeld heeft om op het grondgebied te verblijven zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de vreemdelingenwet voorziene documenten. In het belang van de immigratiecontrole acht verweerder het proportioneel om derhalve een inreisverbod van twee jaar op te leggen.

Verzoeker betoogt dat verweerder niet ernstig kan doen geloven dat hij geen moeite deed om zijn verblijf te regulariseren. Hierbij wijst verzoeker erop dat hij op 14 juli 2010 een aanvraag om gezinshereniging indiende, alsook twee verzoeken om internationale bescherming respectievelijk op 17 februari 2014 en 9 april 2015.

De Raad dient op te merken dat verzoeker sinds 10 maart 2022 terug op het Belgisch grondgebied verblijft. Na het indienen van een verzoek om internationale bescherming in Frankrijk werd verzoeker immers teruggenomen door België en dit overeenkomstig artikel 18, 1, (d), van de Dublin III-Verordening. Tevens op 10 maart 2022 werd aan verzoeker een oproeping overhandigd met betrekking tot de verderzetting van het verzoek om internationale bescherming. Er blijkt niet dat verzoeker sinds zijn terugkeer op het grondgebied verder gevolg heeft gegeven aan het verzoek om internationale bescherming dat hij indiende in Frankrijk. Er blijkt ook niet dat verzoeker op enige andere manier zijn verblijf trachtte te regulariseren sinds zijn aankomst op het grondgebied. Het feit dat verzoeker in het verleden getracht heeft om zijn verblijf te regulariseren, doet daarenboven geen afbreuk aan de vaststelling dat hij op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing op het grondgebied verbleef zonder te beschikken over de nodige documenten. Dit wordt in wezen ook niet betwist door verzoeker. Zijn betoog weerlegt de motieven van het bestreden inreisverbod dan ook niet.

In tegenstelling tot wat verzoeker betoogt wordt er in de bestreden beslissing uitdrukkelijk uiteengezet waarom er *in casu* een inreisverbod van twee jaar wordt opgelegd.

3.5. In een volgend middelonderdeel voert verzoeker aan dat hij samenwoont met zijn vader, moeder en broer. Ter ondersteuning van zijn betoog legt hij een attest van gezinssamenstelling neer. In de eerste plaats dient opgemerkt te worden dat verzoeker dit element thans pas voor het eerst aanvoert. Uit het administratief dossier blijkt nochtans dat verzoeker in de mogelijkheid werd gesteld om alle nuttige elementen omtrent zijn gezinsleven uiteen te zetten naar aanleiding van de 'vragenlijst horen' die aan verzoeker werd overgemaakt voor het nemen van de bestreden beslissing. Verzoeker weigerde echter te antwoorden op de vragen die gesteld werden.

Voor zover verzoeker op voormeld element een antwoord wenst, herinnert de Raad eraan dat hij zich voor een beoordeling niet in de plaats mag stellen van de bevoegde administratieve overheid, in dit geval de Dienst Vreemdelingenzaken.

Waar verzoeker aanhaalt dat hij een minderjarige zoon heeft, dient wederom te worden opgemerkt dat verzoeker dit element thans pas voor het eerst aanvoert. Daarenboven is in het kader van het beroep tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 22 augustus 2022 reeds gebleken dat verzoekers zoon niet woonachtig is op het Belgisch grondgebied. Verzoeker kan aldus niet dienstig volhouden dat hij alhier een gezinsleven onderhoudt met zijn minderjarige zoon.

3.6. Verzoeker betoogt vervolgens dat hij geen contact meer heeft met zijn zus die als enige in zijn land van herkomst achterbleef. Hij verduidelijkt echter niet waarom dit element de afgifte van het bestreden inreisverbod verhindert.

3.7. Tot slot voert verzoeker aan dat hij geen medische redenen inroept en dat dit motief niet dienend is. Het bestreden bevel bevat echter geen motief met betrekking tot verzoekers medische toestand. Dit middelonderdeel mist dan ook feitelijke grondslag.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT